

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-66(15)/14/AnŁ

Warszawa, 13 listopada 2014 r.

DECYZJA DIH-1/80/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Andrzeja Piaskowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM” we Wrocławiu od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu z dnia 14 lipca 2014 r. (nr akt: KBP-ŻG.8361.131.2013, KBP-ŻG.8361.156.2013, KBP-ŻG.8361.183.2013), którą wymierzono ww. przedsiębiorcy dwie kary pieniężne, tj.:

- I. w oparciu o przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych – w wysokości 19 972,98 zł (słownie: dziewiętnaście tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt dwa złote 98/100), z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” oznaczonych terminem przydatności do spożycia 11.06.2014 i 09.07.2014, nieodpowiadających jakości handlowej,
- II. w oparciu o przepis art. 40a ust. 1 pkt 4 ww. ustawy o jakości handlowej – w wysokości 13 472,52 zł (słownie: trzynaście tysięcy czterysta siedemdziesiąt dwa złote 52/100), z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” oznaczonych terminem przydatności do spożycia 18.06.2014 i 28.08.2014, zafałszowanych,

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny w sprawie został ustalony w wyniku trzech kontroli przeprowadzonych przez inspektorów reprezentujących Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu, zwanego dalej „*Dolnośląskim WIIH*”, w biurze – magazynie sklepu internetowego Golden Drop we Wrocławiu przy ul. Skierniewickiej 18 (akta KBP-ŻG.8361.131.2013 i KBP-ŻG.8361.156.2013) i przy ul. Raławickiej 2-4 (akta KBP-ŻG.8361.183.2013), należącym do przedsiębiorcy Andrzeja Piaskowskiego prowadzącego

działalność gospodarczą pod nazwą Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM” we Wrocławiu – zwanego dalej również „stroną”.

W toku pierwszej kontroli przeprowadzonej w dniach 17-26 lipca 2013 r. (nr akt kontroli KBP-ŻG.8361.131.2013), w dniu 19 lipca 2013 r. oceniono pod kątem prawidłowości oznakowania dwie partie wyrobu oznakowanego jako „olej rzepakowo-lniany o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop”, „wyprodukowano w Szwecji dla AP SYSTEM, ul. Gen. Fr. Włada 18, 52-203 Wrocław, właściciela marki Golden Drop”, tj.:

- 1) 282 butelki á 0,75 l o wartości 16 663,38 zł (wartość jednej butelki 59,09 zł), oznaczone „należy spożyć do: 09.07.2014” – dalej: „*partia 09.07.2014*”,
- 2) 168 butelek á 0,25 l o wartości 3 309,60 zł (wartość jednej butelki 19,07 zł), oznaczonych „należy spożyć do: 11.06.2014” – dalej: „*partia 11.06.2014*”.

Według wykazu składników zamieszczonego na etykiecie, ww. wyroby zawierały: olej rzepakowy, olej z nasion lnu, mono i diglicerydy kwasów tłuszczowych estryfikowanych kwasem cytrynowym, naturalny aromat masła, beta-karoten, palmitynian askorbylu i witaminę E. Na etykiecie zamieszczony był następujący opis: „Golden Drop to wysokiej jakości olej nadający się zarówno do smażenia i pieczenia w wysokich temperaturach (temp. dymienia 220°C), jak i do sosów sałatkowych lub innego rodzaju potraw zimnych”.

W toku kontroli zakwestionowano oznakowanie opakowań jednostkowych ww. wyrobów ze względu na:

- brak informacji o ilościowej zawartości składników występujących w nazwie wyrobu (ilości oleju rzepakowego i ilości oleju lnianego), co było niezgodne z § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. Nr 137, poz. 996 z późn. zm., tekst jednolity opublikowano w Dz. U. z 2014 r. poz. 774) – dalej „*rozporządzenie w sprawie znakowania środków spożywczych*”,
- brak określenia zasadniczej funkcji technologicznej substancji dodatkowych wykazanych w składzie produktu, tj. mono- i diglicerydów kwasów tłuszczowych estryfikowanych kwasem cytrynowym, beta-karotenu i palmitynianu askorbylu, co było niezgodne z § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych,
- podanie informacji „olej Golden Drop nie zawiera cholesterolu, glutenu, składników mleka, alergenów”, co naruszało art. 46 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914 z późn. zm.) – zwanego dalej „*ustawą o bezpieczeństwie żywności i żywienia*”,
- deklarację, że produkt zawiera 30 mg/100 g witaminy E i pokrywa 300% zalecanej dawki dobowej, podczas gdy zadeklarowana zawartość pokrywała 250% dawki dobowej tej witaminy. Powyższe naruszało art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz. U. UE L 404, s. 9 z późn. zm.) – zwanego dalej „*rozporządzeniem (WE) nr 1924/2006*”.

Ponadto stwierdzono, że na stronie internetowej sklepu Golden Drop www.goldendrop.pl oraz w ulotce reklamowej „Golden Drop Płynne Złoto” uwidocznione

były następujące wprowadzające w błąd informacje: „olej Golden Drop nie zawiera: konserwantów, cholesterolu, glutenu, składników mleka”. W ocenie Dolnośląskiego WIIH powyższe naruszało postanowienia art. 46 ust. 1 pkt 1 lit c i ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, w związku z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669, z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”.

W kolejnym dniu tej samej kontroli tj. 23 lipca 2013 r., pobrano do badań próbkę „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” z partii 150 butelek á 0,75 l o łącznej wartości 8 863,50 zł (wartość jednej butelki 59,09 zł), oznakowanych terminem przydatności do spożycia „należy spożyć do 18.06.2014” – dalej: „partia 18.06.2014”. Jednocześnie pobrano i zabezpieczono próbkę kontrolną produktu (protokół pobrania próbki nr 083310 z dnia 23 lipca 2013 r.). Partia 18.06.2014 była oznakowana w ten sam sposób co partia 09.07.2014.

Kontrolowany przedsiębiorca Andrzej Piaskowski w dniu 23 lipca 2013 r. złożył oświadczenie, że beta-karoten występuje naturalnie w oleju lnianym i oleju rzepakowym. Poinformował, iż według zapewnień producenta, produkt powstaje zgodnie z wszelkimi normami, standardami i prawami obowiązującymi na terenie Unii Europejskiej. Kontrolowany oświadczył również, że producentem oleju Golden Drop jest „szwedzka firma AAK FOODSERVICE”.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”, w dniu 25 lipca 2013 r. Dolnośląski WIIH zarządził w drodze decyzji niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości z zakresu oznakowania „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” na opakowaniu, w ulotce reklamowej oraz na stronie internetowej sklepu Golden Drop.

Powyższe okoliczności udokumentowano w protokole kontroli z załącznikami, nr akt kontroli KBP-ŻG.8361.131.2013, podpisanym bez uwag przez kontrolowanego w dniu 26 lipca 2013 r. Do akt kontroli załączono: fotografie „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” z partii 09.07.2014, 11.06.2014 i 18.06.2014, wydruki ze strony internetowej sklepu Golden Drop oraz kopię ulotki reklamowej.

Do akt włączono też dowód zakupu wyrobu Golden Drop – fakturę nr 272018 z dnia 11 lipca 2013 r. (w języku angielskim), na której zamazano dane dotyczące ceny (po angielsku „price”) i kwoty sprzedaży (po angielsku „amount”). Faktura wskazywała jako przedmiot sprzedaży: 2430 l produktu „Golden Drop” o pojemności 0,75 l i 792 l produktu „Goldebn Drop” o pojemności 0,25 l. Nie wskazywała numerów partii produkcyjnej bądź terminów przydatności do spożycia ww. produktów.

Badania zabezpieczonej w toku ww. kontroli próbki z partii 18.06.2014 zostały przeprowadzone w Laboratorium Badania Żywności i Środowiska, Oddział Technologii Mięsa i Tłuszczu w Instytucie Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie, zwanego dalej „Laboratorium Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie”, nr akredytacji Polskiego Centrum Akredytacji AB 553 i udokumentowane w sprawozdaniu z badań nr DSZ 451/13 z dnia 1 sierpnia 2013 r. oraz opinii do tego

sprawozdania sporządzonej w dniu 12 sierpnia 2013 r. przez dr inż. Stanisława Ptasznika – Kierownika Działu Przetwórstwa Tłuszczów, Oddział Technologii Mięsa i Tłuszczu w Instytucie Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie – dalej: „*opinia Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie do sprawozdania nr DSZ 451/13*”. Wykazały one, że zbadany produkt stanowił mieszankę złożoną z rafinowanego oleju rzepakowego i tłoczonego oleju lnianego w proporcji wagowej 85:15. Oznaczony w próbce poziom beta-karotenu w ilości 49,4 mg/kg był wyższy niż możliwa zawartość naturalnego beta-karotenu i wskazywał na dodatek tej substancji w celu uzyskania barwy oleju. Na podstawie analizy składu kwasów tłuszczowych i liczby kwasowej stwierdzono ponadto, że do sporządzenia mieszanki zastosowano rafinowany olej rzepakowy.

Dolnośląski WIIH przekazał kontrolowanemu przedsiębiorcy ww. sprawozdanie z badań wraz z opinią. Jednocześnie pouczył go o prawie do złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej. Pismem z dnia 5 września 2013 r. przedsiębiorca oświadczył, że nie składa takiego wniosku.

Strona przekazała poświadczone za zgodność z oryginałem dokumenty:

- Declaration of conformity (Deklarację zgodności) z 2 sierpnia 2013 r. (wersję angielską i przetłumaczoną na język polski),
- Certificate (po angielsku) z dnia 1 sierpnia 2013 r.,
- fakturę nr 272018 z dnia 11 lipca 2013 r. (po polsku) z niewidoczną zawartością kolumn „cena” i „ilość” (w oryginale „amount” – co zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oznaczało w tym dokumencie kwotę sprzedaży).

W dniu 4 września 2013 r. Dolnośląski WIIH skierował pisma do przedsiębiorców Taste of Sweden z siedzibą w Dalby, Szwecja oraz AarhusKarlshamn AB z siedzibą w Malmö, Szwecja w celu ustalenia producenta (wytwórcy) „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop”. Jednocześnie zwrócił się o przedstawienie charakterystyki ww. produktu, kopii dowodów dostaw (faktur) oraz wyjaśnienie podstawy do zastosowania beta-karotenu w produkcie.

W odpowiedzi z dnia 1 października 2013 r. dyrektor ds. marketingu w AAK Dalby AB, przedsiębiorstwa wchodzącego w skład AAK (AarhusKarlshamn) wyjaśnił, że AAK Dalby AB produkuje Golden Drop i posiada znak towarowy „Taste of Sweden” (Smak Szwecji). Oświadczył, że „produktem Golden Drop i jego sprzedażą zajmuje się jedynie ich klient AP System. Firma ta jest posiadaczem marki i jest odpowiedzialna za marketing itp.”. Dyrektor odmówił ujawnienia jakichkolwiek informacji dotyczących tego produktu. Odnosząc się do kwestii dodatku beta-karotenu do olejów dyrektor ds. marketingu AAK Dalby AB stwierdził, że AAK produkuje i sprzedaje ok 15 mln l tego produktu rocznie w całej Europie, podobnie jak jego konkurenci (koncerny Unilever i Nestle). Dyrektor wyraził opinię, że „ta regulacja” – tj. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. U. L 354 z 31.12.2008 s. 16 z późn. zm., dalej zwane „*rozporządzeniem nr 1333/2008*” lub „*rozporządzeniem w sprawie dodatków do żywności*”) (przyp. Prezesa UOKiK) – ma na celu ochronę olejów roślinnych, **gdy sprzedawane są jako oleje roślinne** (pogrubienie w oryginale), np. nie będzie korzystne dla klienta, jeśli zostanie zastosowany barwnik przy

sprzedaży oliwy z oliwek, oleju rzepakowego czy słonecznikowego. Zdaniem dyrektora regulacja ta nie ma na celu zakazu stosowania w przypadku produktów które zawierają oleje roślinne, ponieważ ww. produkty nie są sprzedawane jako czyste oleje – są to produkty **zawierające oleje roślinne** (pogrubienie w oryginale).

W dniach 10-23 września 2013 r. Dolnośląski WIIH przeprowadził drugą kontrolę przedsiębiorcy Andrzeja Piaskowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM” we Wrocławiu (sygn. akt kontroli KBP-ŻG.8361.156.2013). Organ kontroli nie stwierdził w obrocie „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” z partii zakwestionowanych w toku poprzedniej kontroli (partii oznaczonych terminami przydatności do spożycia 09.07.2014, 11.06.2014 i 18.06.2014). Kontrolowany oświadczył, że ww. partie zostały sprzedane.

W toku drugiej kontroli pobrano próbkę oraz próbkę kontrolną (protokół pobrania próbki nr 086802) z partii 78 butelek á 0,75 l „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” wyprodukowanego, wg deklaracji na etykiecie, w Szwecji dla AP System, ul. Gen. Franciszka Włada 20, 52-203 Wrocław, właściciela marki Golden Drop, o wartości 4 609,02 zł, oznaczonego „należy spożyć do: 28.08.2014” – zwanego dalej „*partią 28.08.2014*”.

Na etykietach tego produktu podano, że „Golden Drop to wysokiej jakości olej nadający się zarówno do smażenia i pieczenia w wysokich temperaturach (temp. dymienia 220°C), jak i do sosów sałatkowych lub innego rodzaju potraw”. W składzie zadeklarowano: olej rzepakowy (84,9%), olej z nasion lnu (15%), emulgator – mono i diglicerydy kwasów tłuszczowych estryfikowane kwasem cytrynowym, aromat naturalny, przeciwutleniacze – (palmitynian askorbylu, mieszanina tokoferoli), witamina E. W części etykiety zawierającej dane o wartości odżywczej w 100 g podano m.in. zawartość witaminy E – 30 mg (250% zalecanego dziennego spożycia).

Kontrolowany przedsiębiorca oświadczył, że nie posiada ulotek reklamowych ww. wyrobu.

W toku drugiej kontroli stwierdzono, że w porównaniu do pierwszej kontroli przeprowadzonej w dniach 17-26 lipca 2013 r. na stronie internetowej www.goldendrop.pl zostały usunięte informacje „olej rzepakowo-lniany o niepowtarzalnym aromacie masła nie zawiera: alergenów, konserwantów, cholesterolu, glutenu, składników mleka”.

Kontrolowany przedsiębiorca oświadczył, że beta-karoten nie jest dodawany ani jako składnik, ani jako substancja dodatkowa do „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop”.

Przedsiębiorca okazał faktury na zakup wyrobu Golden Drop: nr 276884 z dnia 3 września 2013 r. i nr 277255 z dnia 6 września 2013 r.

Ustalenia drugiej kontroli przedsiębiorcy Andrzeja Piaskowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM” we Wrocławiu udokumentowano w protokole kontroli wraz z załącznikami, nr akt kontroli KBP-ŻG.8361.156.2013, podpisanym przez kontrolowanego bez zastrzeżeń w dniu 23 września 2013 r. Do akt kontroli włączono fotografie ocenionego wyrobu oraz wydruki ze strony internetowej www.goldendrop.pl.

Badania próbki z partii 28.08.2014 przeprowadzone zostały w Laboratorium Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie. Wyniki badań udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr DSZ 559/13 z dnia 11 października 2013 r. oraz opinii do ww. sprawozdania sporządzonej w dniu 15 października 2013 r. przez dr inż. Stanisława Ptasznika – Kierownika Działu Przetwórstwa Tłuszczów, Oddział Technologii Mięsa i Tłuszczu w Instytucie Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie – dalej: „*opinia Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie do sprawozdania nr DSZ 559/13*”. Z dokumentów tych wynikało, że zbadany produkt stanowił mieszankę złożoną z rafinowanego oleju rzepakowego i tłoczonego oleju lnianego w proporcji wagowej 85:15, zaś poziom beta-karotenu oznaczony w próbce był wyższy niż możliwa zawartość naturalnego beta-karotenu (stwierdzono 36,34 mg/kg beta-karotenu, a według opinii substancja ta mogła występować naturalnie maksymalnie na poziomie 22,5 mg/kg). W opinii stwierdzono, że zawartość beta-karotenu w próbce wskazywała na dodatek tej substancji w celu uzyskania barwy oleju.

Dolnośląski WIIH przekazał ww. sprawozdanie z badań nr DSZ 559/13 wraz z dotyczącą go opinią Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie kontrolowanemu przedsiębiorcy Andrzejowi Piaskowskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM” we Wrocławiu. Jednocześnie organ pouczył go o prawie do złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej. Kontrolowany przedsiębiorca skorzystał z tej możliwości (pismo z dnia 30 października 2013 r.). Wniosek poparł opinią wydaną z jego inicjatywy przez Bio Base Marta Adamska we Wrocławiu w dniu 30 października 2013 r., według której poziom naturalnego beta-karotenu w „oleju rzepakowo-lnianym o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” mógł wynosić 105,3 mg/kg (a nie do 22,5 mg/kg, jak stwierdzono w opiniach Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego do sprawozdań z badań nr DSZ 451/13 i nr DSZ 559/13).

Na wniosek Dolnośląskiego WIIH, Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w piśmie z dnia 19 listopada 2013 r. ustosunkował się do treści ww. kontropinii sporządzonej przez Bio Base Marta Adamska. Zdaniem Instytutu, opinia nie zasługiwała na uwzględnienie, a wynik badania „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” wg sprawozdania z badań nr DSZ 451/13 świadczył o zastosowaniu jako głównego składnika rafinowanego oleju rzepakowego niezawierającego beta-karotenu oraz o dodaniu barwnika beta-karotenu.

Dolnośląski WIIH w toku trzeciej kontroli (nr akt kontroli KBP-ŻG.8361.183.2013) zgodnie z wnioskiem kontrolowanego przekazał do badań próbkę kontrolną „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” z partii oznaczonej terminem przydatności do spożycia 28.08.2014. Badanie przeprowadzone w laboratorium J.S. Hamilton Poland S.A. w Gdyni (nr akredytacji AB 079) wykazało zawartość beta-karotenu w ilości 41,0 mg/kg. Wynik udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 187465/13/KAT z dnia 11 grudnia 2013 r.

W dniu 3 grudnia 2013 r. Andrzej Piaskowski przesłał Dolnośląskiemu WIIH – tj. poza procedurami kontroli Inspekcji Handlowej – sprawozdanie z badań Laboratorium Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego nr DSZ 702/13 z dnia 25 listopada 2013 r. i opinię tego Instytutu z dnia 28 listopada 2013 r., które to dokumenty dotyczyły

„oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” z partii oznaczonej terminem przydatności do spożycia 14.11.2014 (tj. innej partii niż dwie partie poddane badaniom przez Dolnośląskiego WIIH). Według przedłożonej opinii, zawartość beta-karotenu w próbce wynosiła 24,4 mg/kg i pochodziła wyłącznie z olejów zadeklarowanych przez producenta w składzie jako 84,9% oleju rzepakowego i 15% oleju lnianego.

W dniu 23 grudnia 2013 r. pełnomocnik strony dokonał przeglądu akt KBP-ŻG.8361.131.2013, KBP-ŻG.8361.156.2013 i KBP-ŻG.8361.183.2013, a na okoliczność tę została sporządzona notatka służbowa.

W piśmie z dnia 31 grudnia 2013 r. (sygn. akt KBP-ŻG.8361.131.2013, KBP-ŻG.8361.156.2013 i KBP-ŻG.8361.183.2013) Dolnośląski WIIH odniósł się negatywnie do wyników dostarczonych przez przedsiębiorcę Andrzeja Piaskowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM” we Wrocławiu, uznając że oznaczona zawartość beta-karotenu dotyczyła produktu o nieznanym składzie kwasów tłuszczowych, ponieważ zakres badań nie obejmował innych parametrów.

W tym samym piśmie Dolnośląski WIIH wniósł o przedstawienie specyfikacji „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop”, przedstawienie uzasadnienia dodatku mono- i diglicerydów kwasów tłuszczowych estryfikowanych kwasem cytrynowym w wyrobie, wyjaśnienie, jakie oleje wchodzi w skład wyrobu oraz jakie jest przeznaczenie produktu (do potraw zimnych czy gorących).

Pełnomocnik Andrzeja Piaskowskiego w piśmie z dnia 15 stycznia 2014 r. przesłał specyfikację „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” wystawioną przez AAK Dalby AB w 2014 r. – dwie karty, w języku polskim i angielskim. Specyfikacja sporządzona w języku angielskim była podpisana i poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika strony. Specyfikacja po polsku nie nosiła żadnych podpisów. Według wersji angielskiej dokument dotyczył zgodności *przetworów oleju rzepakowego/lnianego* (oryg. *rape-/flax seed oil preparations*), które w wersji polskiej zostały określone jako *produkcja oleju rzepakowo-lnianego*. Według specyfikacji (w obu wersjach językowych), w skład produktu wchodzi: olej rzepakowy, olej lniany, emulgator (mono i diglicerydy kwasów tłuszczowych estryfikowane kwasem cytrynowym), naturalny aromat, przeciwutleniacze (palmitynian askorbylu, mieszanina tokoferoli), witamina E. W składzie nie wymieniono dodatku beta-karotenu. Nie wskazano też, jakich konkretnie partii produktu dotyczy specyfikacja. Pełnomocnik wyjaśnił, że do produkcji użyto olej rzepakowy rafinowany oraz olej lniany tłoczony, zaś emulgator został dodany w celu wiązania wody. Stwierdził, że olej przeznaczony jest do gotowania, smażenia lub przygotowywania sosów (w tym sosów uzyskiwanych z mięsa i warzyw, jak i dresingów czy dipów).

Dolnośląski WIIH uznał wyjaśnienia pełnomocnika za niewystarczające, szczególnie w odniesieniu do przeznaczenia wyrobu (pismo z dnia 22 stycznia 2014 r.).

W dniu 6 lutego 2014 r., w toku innego postępowania toczącego się na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, w oparciu o te same wyniki trzech kontroli (sygn. akt KBP-ŻG.8361.131.2013, KBP-ŻG.8361.156.2013, KBP-ŻG.8361.183.2013), strona przekazała Dolnośląskiemu WIIH: opinię Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, podpisaną przez prof. dr. hab. inż. Jerzego J. Pietkiewicza, dyrektora Instytutu Chemii i

Technologii Żywności na Wydziale Inżynieryjno-Ekonomicznym, oraz sprawozdania z badań Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego z dnia 21 listopada 2013 r. nr DSZ 702/13 (ponownie) i z dnia 10 stycznia 2014 r. nr DSZ 026/14 wraz z dotyczącymi ich opiniami .

Pismem z dnia 16 kwietnia 2014 r. (sygn. akt KBP-ŻG.8361.131.2013, KBP-ŻG.8361.156.2013, KBP-ŻG.8361.183.2013), Dolnośląski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Andrzeja Piaskowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM” we Wrocławiu o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kar pieniężnych na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej z tytułu wprowadzenia do obrotu „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” z partii 11.06.2014 i 09.07.2014 nieodpowiadających jakości handlowej oraz z partii 18.06.2014 i 28.08.2014 noszących znamiona zafałszowania. Jednocześnie organ poinformował o przysługującym stronie postępowania, na podstawie art. 10 § 1 Kpa, prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, przeglądania akt sprawy oraz składania wniosków dowodowych. Wojewódzki Inspektor wezwał też do przekazania informacji o wysokości obrotów i przychodów osiągniętych w 2013 r.

W dniu 5 maja 2014 r. pełnomocnik przedsiębiorcy Andrzeja Piaskowskiego wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu przetwórstwa tłuszczów na okoliczność zawartości barwników karotenoidowych w oleju lnianym tłoczonym na zimno oraz rafinowanym oleju rzepakowym, a ponadto oznaczenia minimalnego i maksymalnego poziomu naturalnego beta-karotenu w produkcie złożonym z rafinowanego oleju rzepakowego i tłoczonego oleju lnianego w proporcji wagowej 85:15, wskazanie czy zawartość naturalnego beta-karotenu może być zmienna, a w razie twierdzącej odpowiedzi na powyższe pytania wyjaśnienie, od czego zależy ta zmienność.

Dolnośląski WIIH w dniu 8 maja 2014 r. postanowił o odmowie uwzględnienia ww. wniosku (pismo o sygn. akt KBP-ŻG.8361.131.2013, KBP-ŻG.8361.156.2013 i KBP-ŻG.8361.183.2013) z uwagi na niewypełnienie przesłanek art. 78 § 1 Kpa (żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy). W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Dolnośląski WIIH nie posiadał żadnych wątpliwości w kwestii oceny jakościowej „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” z partii 18.06.2014 i 28.08.2014. W szczególności organ uznał za wystarczające opinie Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie do sprawozdań nr DSZ 451/13 i nr DSZ 559/13, zebrane w ramach procedur kontrolnych, sporządzone przez specjalistę w zakresie tłuszczów roślinnych i zwierzęcych, ich przetwórstwa i zastosowania ze szczególnym uwzględnieniem oleju rzepakowego, oliwkowego, palmowego i innych.

W dniu 15 maja 2014 r. Dolnośląski WIIH zawiadomił stronę o przedłużeniu terminu zakończenia postępowania administracyjnego do dnia 15 czerwca 2014 r. w związku z oczekiwaniem na udzielenie przez stronę informacji o wysokości obrotów i przychodów.

Pismem z dnia 15 maja 2014 r. (wpływ do Dolnośląskiego WIIH w dniu 20 maja 2014 r.) strona oświadczyła, że w roku 2013 osiągnęła przychód netto z tytułu sprzedaży oleju Golden Drop w wysokości [...] zł.

Z uwagi na niepodanie przez stronę żądanej informacji o wysokości przychodu i obrotu za rok 2013 Dolnośląski poinformował stronę o ponownym przedłużeniu terminu załatwienia sprawy wskazując datę 15 lipca 2014 r.

Strona przedłożyła oświadczenie z dnia 17 czerwca 2014 r. o wysokości przychodu i obrotu za 2013 r. z prowadzonej działalności gospodarczej podając odpowiednio kwoty [...] zł i [...] zł.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 14 lipca 2014 r. (sygn. akt KBP-ŻG.8361.131.2013, KBP-ŻG.8361.156.2013 i KBP-ŻG.8361.183.2013), Dolnośląski WIIH wymierzył przedsiębiorcy Andrzejowi Piaskowskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM” we Wrocławiu dwie kary pieniężne na podstawie przepisów:

- I. art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej w wysokości 19 972,98 zł, z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” o łącznej wartości 19 972,98 zł, z partii 11.06.2014 i 09.07.2014, nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na naruszenie przepisów § 6 ust. 1 pkt 1, § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, art. 46 ust. 1 pkt 1 lit c i ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, art. 7 rozporządzenia nr 1924/2006,
- II. art. 40a ust. 1 pkt 4 ww. ustawy o jakości handlowej w wysokości 13 472,52 zł, z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” o łącznej wartości 13 472,52 zł, z partii 18.06.2014 i 28.08.2014, zafałszowanych z uwagi na dodatek beta-karotenu, niezgodny z załącznikiem II część E rozporządzenia nr 1333/2008. Ponadto partia 18.06.2014 nie spełniała wymagań jakości handlowej w sposób opisany w punkcie I decyzji.

Pismem z dnia 28 lipca 2014 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej „Prezesem UOKiK” – odwołanie od ww. decyzji wraz z wnioskiem o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia ze wskazaniem dopuszczenia w sprawie dowodu z opinii biegłego.

Wydanej decyzji strona zarzuciła naruszenie następujących przepisów prawa:

- I. naruszenie przepisów postępowania:
 - a) art. 7, art. 75 § 1, art. 77, art. 84 Kpa poprzez brak wyczerpującego zbadania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sprawie w szczególności przeprowadzenia badania oleju w placówce nieakredytowanej, niedopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu przetwórstwa tłuszczów, nieustalenie korzyści majątkowej jaką miałby osiągnąć skarżący ze sprzedaży badanych w toku kontroli partii towaru,
 - b) art. 6 i 8 Kpa poprzez zastraszanie strony, podawanie nieprawdziwych informacji, bezpodstawne upublicznienie sprawy naruszające dobre imię strony,

- c) art. 11 Kpa poprzez brak rzetelnego wyjaśnienia motywów rozstrzygnięcia,
- d) art. 12 Kpa poprzez przewlekłe prowadzenie sprawy,
- e) art. 107 § 1 Kpa poprzez wskazanie niepełnej podstawy prawnej wydanego rozstrzygnięcia tj. m.in. pominięcie podstawy wysokości wymierzenia kar, uznania oleju Golden Drop za produkt zafałszowany, pełnej podstawy dlaczego produkty wskazane w punkcie I decyzji nie odpowiadają jakości handlowej,
- f) art. 104 Kpa poprzez wielokrotne orzekanie w tej samej sprawie;

II. naruszenie przepisów prawa materialnego:

- a) art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej poprzez wymierzenie w punkcie I decyzji kary nieproporcjonalnej do wagi przewinienia,
- b) art. 3 pkt 10, art. 40a ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o jakości handlowej poprzez błędne przyjęcie, że doszło do zafałszowania dwóch partii oleju Golden Drop szczegółowo opisanych w punkcie II decyzji, a następnie wymierzenie kary.

Uzasadnienie dla postawionych zarzutów strona przekazała organowi drugiej instancji w piśmie z dnia 8 sierpnia 2014 r. Jednocześnie wniosła o przeprowadzenie w sprawie dowodów z:

- a) opinii dotyczącej oleju Golden Drop sporządzonej dnia 6 lutego 2014 r. przez Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu – na wypadek niewłączenia przez Dolnośląskiego WIIH opinii do akt sprawy,
- b) opinii biegłego z zakresu przetwórstwa tłuszczów na okoliczność zawartości barwników karotenoidowych w oleju lnianym tłoczonym na zimno oraz rafinowanym oleju rzepakowym, a ponadto oznaczenia minimalnego i maksymalnego poziomu naturalnego beta-karotenu w produkcie złożonym z rafinowanego oleju rzepakowego i tłoczonego oleju lnianego w proporcji wagowej 85:15, wskazanie czy zawartość naturalnego beta-karotenu może być zmienna, a w razie twierdzącej odpowiedzi na powyższe pytanie wyjaśnienie od czego zależy ta zmienność,
- c) kopii paragonów fiskalnych z dnia 19.07.2013 r., 23.07.2013 r., 10.09.2013 r. wraz z zestawieniami – na okoliczność korzyści uzyskanej przez stronę ze sprzedaży poszczególnych partii oleju Golden Drop.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2014 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Andrzeja Piaskowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM” we Wrocławiu, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym, na podstawie art. 10 Kpa przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona podtrzymała zarzuty i wnioski (pismo z 1 września 2014 r.).

Prezes UOKiK postanowił w dniu 15 września 2014 r. o przedłużeniu terminu zakończenia postępowania w drugiej instancji do dnia 13 października 2014 r.

Organ drugiej instancji stosownie do art. 136 Kpa przeprowadził uzupełniające postępowanie dowodowe. W celu uzupełnienia akt sprawy nawiązano kontakt z Evy Olsson – inspektorem z Departamentu Zdrowia Środowiskowego Urzędu Miasta w Lundzie, Szwecja,

tj. z organu urzędowej kontroli żywności odpowiedzialnego za nadzór nad AAK Dalby AB, producentem „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop”. W dniu 25 września 2014 r. Eva Olsson przekazała informację (zwaną dalej „*informacją szwedzkiego organu urzędowej kontroli żywności*”), że w składzie partii produktu stanowiących przedmiot niniejszego postępowania administracyjnego znajdował się barwnik beta-karoten. Prezes UOKiK pismem z dnia 30 września 2014 r. poinformował stronę o włączeniu tej korespondencji do akt sprawy pod sygn. DIH-023-66(8)/14 i na wniosek strony przesłał jej kopię tego dokumentu (pismo z dnia 8 października 2014 r.).

W dniu 13 października 2014 r. Prezes UOKiK postanowił o ponownym przedłużeniu terminu zakończenia postępowania w drugiej instancji do dnia 13 listopada 2014 r.

W piśmie z dnia 14 października 2014 r. strona stwierdziła, że ww. dowód uzupełniający nie ma znaczenia dla niniejszej sprawy, ponieważ brak w nim kontekstu (daty, partii towaru itp.), w którym należałoby zinterpretować treść informacji na temat produktu o nazwie handlowej „Golden Drop”. Strona wniosła o przeprowadzenie dowodu na okoliczność treści załączonych przez nią dokumentów, tj.:

- a) oświadczenia Andreasa Akessona kierownika ds. eksportu Taste of Sweden w Dalby, Szwecja, z dnia 22 lipca 2013 r., iż beta-karoten występuje naturalnie zarówno w oleju rzepakowym jak i lnianym użytych do produktu Golden Drop,
- b) oświadczenia Andrzeja Piaskowskiego z dnia 23 lipca 2013 r. (dokument znajduje się również w aktach o sygn. KBP-ŻG.8361.131.2013), który powołuje się na treść ww. oświadczenia Andreasa Akessona z dnia 22 lipca 2013 r.,
- c) specyfikację „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” wystawioną przez AAK Dalby AB w 2014 r. (dokument ten znajdował się już w aktach sprawy o sygn. KBP-ŻG.8361.131.2013),
- d) karty produktu Golden Drop podpisanej przez – według strony – Andreasa Akessona (podpis na dokumencie nieczytelny) w dniu 1 października 2014 r. Z treści karty wynika, że w składzie produktu Golden Drop nie znajduje się dodatek do żywności beta-karoten. Karta nie określa, których numerów partii Golden Drop dotyczy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. L 31 z 1.2.2002, s. 1 z późn. zm.) – zwanego dalej „*rozporządzeniem nr 178/2002*” – podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. W myśl art. 17 ust. 2 tego rozporządzenia, państwa członkowskie wprowadzają w życie prawo żywnościowe oraz monitorują i kontrolują przestrzeganie przez podmioty

działające na rynku spożywczym i pasz odpowiednich wymogów prawa żywnościowego na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. W tym celu Państwa Członkowskie zachowują system oficjalnych (urzędowych) kontroli i innych działań stosownych do okoliczności, z uwzględnieniem informowania opinii publicznej o bezpieczeństwie i ryzyku związanym z żywnością i paszami, nadzorem nad bezpieczeństwem żywności i pasz oraz innych działaniach monitorujących, obejmujących wszystkie etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji. Państwa Członkowskie ustanawiają również zasady dotyczące środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego i paszowego. Ustanowione środki i kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

W myśl art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną żywnością.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny, zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Jakość handlowa została zdefiniowana jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi (art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej).

Substancje dodatkowe, jakie można stosować do olejów określa załącznik II część E do rozporządzenia 1333/2008. Do olejów (kategoria 02.1 Tłuszcze i oleje zasadniczo bezwodne, wyłączając bezwodny tłuszcz mleczny) można dodawać mono- i diglicerydy kwasów tłuszczowych estryfikowane kwasem cytrynowym (symbol E 472c), ale tylko do olejów przeznaczonych do gotowania lub smażenia lub przygotowania sosów. Do olejów nie dopuszczono dodatku karotenów (symbol E 160a) – jest on dozwolony tylko do tłuszczów. Beta-karoten należy do karotenów.

Nazwa środka spożywczego, jak wymaga przepis art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914 z późn. zm.) w związku z art. 7 ust. 2 ustawy o jakości handlowej, powinna odpowiadać nazwie ustalonej dla danego rodzaju środków spożywczych w przepisach prawa żywnościowego, a w przypadku braku takich przepisów powinna być nazwą zwyczajową środka spożywczego lub składać się z opisu tego środka spożywczego lub sposobu jego użycia, tak aby umożliwić konsumentowi rozpoznanie rodzaju i właściwości środka spożywczego oraz odróżnienie go od innych produktów.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia w związku z art. 6 ust. 2 ustawy o jakości handlowej, oznakowanie artykułów rolno-spożywczych będących środkami spożywczymi nie może wprowadzać konsumenta w błąd, w szczególności co do charakterystyki środka spożywczego, w tym jego nazwy, rodzaju, właściwości, składu, ilości, trwałości, źródła lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania

lub produkcji. Ta sama zasada ma zastosowanie również do reklamy oraz do prezentacji środków spożywczych, w tym w szczególności w odniesieniu do ich kształtu, wyglądu lub opakowania, zastosowanych materiałów opakowaniowych, sposobu prezentacji oraz otoczenia, w jakim są prezentowane (art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia w związku z art. 6 ust. 3 ustawy o jakości handlowej).

Artykuł rolno-spożywczy zafalszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej, oznacza produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów (podkreślenie Prezesa UOKiK), w szczególności jeżeli m.in. w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą lub w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Z kolei każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafalszowane, podlega karze pieniężnej określonej w art. 40a ust. 1 pkt 4 ww. ustawy w wysokości nie wyższej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględni, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy, stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie, przedsiębiorca Andrzej Piaskowski prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM” we Wrocławiu wprowadził do obrotu cztery partie produktu o nazwie „olej rzepakowo-lniany o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop”, które zostały zakwestionowane przez Dolnośląskiego WIIH z uwagi na niezgodność z przepisami o jakości handlowej, tj. niewłaściwe oznakowanie (partie 11.06.2014, 09.07.2014, 18.06.2014) i niedozwolony dodatek beta-karotenu (partie 18.06.2014, 28.08.2014). Organ pierwszej instancji uznał, że w przypadku partii 18.06.2014, 28.08.2014 obecność beta-karotenu świadczyła nie tylko o niewłaściwej jakości handlowej, ale i o zafalszowaniu produktu.

Prezes UOKiK stwierdził, że Dolnośląski WIIH zasadnie zakwestionował ww. produkty, a nieprawidłowości wymienione w zaskarżonej decyzji mogły stanowić podstawę do wymierzenia kary na podstawie przepisów art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej w przypadku partii 11.06.2014, 09.07.2014 oraz art. 40a ust. 1 pkt 4 tejże ustawy w

przypadku partii 18.06.2014, 28.08.2014 (co zostanie rozwinięte w dalszej części niniejszej decyzji).

Odnosząc się do poszczególnych punktów odwołania Prezes UOKiK zważył, co następuje.

W punkcie I lit. a) strona zarzuciła naruszenie art. 7, art. 75 § 1, art. 77, art. 84 Kpa poprzez brak wyczerpującego zbadania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sprawie w szczególności przeprowadzenia badania oleju w placówce nieakredytowanej, niedopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu przetwórstwa tłuszczów, nieustalenie korzyści majątkowej jaką miałyby osiągnąć odwołujący się ze sprzedaży badanych w toku kontroli partii towaru.

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego braku akredytacji laboratoriów, w których zostały przeprowadzone badania partii 18.06.2014 i 28.08.2014 Prezes UOKiK wyjaśnia, że przepisy na poziomie zarówno wspólnotowym, jak i krajowym wymagają, aby badania laboratoryjne w ramach urzędowej kontroli żywności wykonywane były przez laboratoria akredytowane, nie wskazują natomiast, że badania należy przeprowadzić wyłącznie metodami akredytowanymi. Stanowi o tym art. 5 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. L 165 z 30.4.2004, s. 1 z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem 882/2004”. Szczegóły w zakresie metod analiz i wymagań odnośnie laboratoriów wykonujących badania w ramach urzędowej kontroli żywności zawarto w art. 11 i 12 tego rozporządzenia. Laboratoria muszą być akredytowane zgodnie z normami europejskimi dotyczącymi akredytacji jednostek badawczych. To, że nie wszystkie metody muszą być akredytowane szczegółowo wyjaśnia zdanie pierwsze motywu 17 preambuły ww. rozporządzenia 882/2004, które brzmi „Laboratoria zaangażowane w dokonywanie analiz próbek urzędowych powinny pracować zgodnie z międzynarodowo zatwierdzonymi procedurami lub opartymi na kryteriach norm wykonania i powinny stosować metody analizy, które zostały zatwierdzone w możliwie najszerszym zakresie”. Zatwierdzone (czyli akredytowane) w możliwie najszerszym zakresie nie oznacza wszystkie. W Polsce jednostką akredytacyjną uprawnioną do akredytacji jednostek certyfikacyjnych kontrolnych, laboratoriów badawczych i wzorcujących, prowadzących oceny zgodności i weryfikacji na podstawie ustawy o systemie oceny zgodności jest Polskie Centrum Akredytacji, zwane dalej „PCA”. Przyznanie przez PCA akredytacji dla laboratorium potwierdza jego wysokie kompetencje do przeprowadzania badań. W niniejszej sprawie Dolnośląski WIIH próbki do badań przekazał każdorazowo do laboratoriów akredytowanych przez PCA: tj. Laboratorium Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie – nr akredytacji PCA AB 553 i laboratorium J.S. Hamilton Poland S.A. w Gdyni – nr akredytacji AB 079. Zatem twierdzenie skarżącej, iż badania zostały wykonane przez laboratorium nieakredytowane przeczy rzeczywistości. Należy nadto wskazać, że zgodnie z przepisami zawartymi w art. 29 ustawy o Inspekcji Handlowej i art. 32 ustawy o jakości handlowej, badania związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych

przeprowadzane są w laboratoriach Inspekcji Handlowej, a w uzasadnionych przypadkach, w innych wyspecjalizowanych laboratoriach. Przepisy zawarte w ustawie o Inspekcji Handlowej i ustawie o jakości handlowej nie nakładają obowiązku przeprowadzania badań jakości w laboratoriach akredytowanych, a tym bardziej przy użyciu wyłącznie metod akredytowanych. Kwestia ta była rozpatrywana również przez Naczelny Sąd Administracyjny w podobnych sprawach (sygn. akt II GSK 916/11, czy II GSK 1492/11). Naczelny Sąd Administracyjny wskazał iż „przepis art. 12 ust. 3 powołanego rozporządzenia 882/2004, w myśl którego akredytacja i ocena laboratoriów badawczych, mogą odnosić się do pojedynczych badań i zestawów badań, (...) nie daje podstaw dla przyjęcia stanowiska, iż konieczna jest akredytacja do poszczególnych metod badawczych. Natomiast jest możliwe ustanowienie takiej akredytacji”. Podsumowując, należy wskazać, iż – przeciwnie do twierdzeń strony – stosowanie metody nieakredytowanej nie narusza przepisów prawa, a zgodnie z treścią art. 11 i 12 rozporządzenia 882/2004 wyniki badania uzyskane taką metodą w laboratorium posiadającym akredytację są miarodajne i mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia w sprawie. W związku z powyższym, zarzut dotyczący niesłusznego uznania przez organ pierwszej instancji sprawozdań z badań nr DSZ 451/13, DSZ 559/13 oraz 187465/13/KAT za dowody w sprawie jest bezprzedmiotowy.

Strona zarzuciła niedopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu przetwórstwa tłuszczów na okoliczność zawartości barwników karotenoidowych w oleju lnianym tłoczonym na zimno oraz rafinowanym oleju rzepakowym, a ponadto oznaczenia minimalnego i maksymalnego poziomu naturalnego beta-karotenu w produkcie Golden Drop. Prezes UOKiK zważył, że Dolnośląski WIIH w postanowieniu z 8 maja 2014 r. oraz zaskarżonej decyzji w sposób jasny i wyczerpujący wyjaśnił stronie powód, dla którego oparł się na wynikach badań oraz opiniach Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie i uznał je za dowody wystarczające dla załatwienia sprawy. Ponadto, wbrew temu co twierdzi strona, Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego nie wydał w niniejszej sprawie sprzecznych opinii. W dwóch opiniach do sprawozdań z badań nr DSZ 451/13 i nr 559/13 stanowiących dowody w sprawie konsekwentnie stwierdzono, że w produkcie stanowiącym mieszaninę oleju rzepakowego rafinowanego i oleju lnianego w proporcji 85:15, można się spodziewać w oparciu o dorobek naukowy maksymalnie 22,5 mg/kg beta-karotenu naturalnego pochodzenia. Natomiast opinie tego Instytutu z dnia 28 listopada 2013 r. i 13 stycznia 2014 r. dostarczone przez stronę dotyczyły oleju, o którego składzie wiadomo tylko tyle, że składał się w 84,9% z oleju rzepakowego i 15% z lnianego. Nie zostało sprecyzowane, czy olej rzepakowy był rafinatem i jakie parametry posiadał. Jest to ważna informacja, ponieważ właśnie od sposobu oczyszczenia surowego oleju rzepakowego zależała zawartość beta-karotenu w końcowym produkcie. W badaniach dostarczonych przez stronę oznaczono natomiast jedynie zawartość beta-karotenu, nie oznaczono pozostałych charakterystycznych parametrów pozwalających na jednoznaczne określenie składników mieszanki. Tym samym, zarzucana przez stronę sprzeczność w opiniach Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie była tylko pozorna i argument niewiarygodności opinii nie zasługiwał na uwzględnienie przez organ administracji.

Potwierdzeniem prawidłowości wniosków zawartych w ww. opiniach do sprawozdań z badań nr DSZ 451/13 i nr 559/13 jest dowód dostarczony przez szwedzki organ urzędowej kontroli żywności (e-mail z dnia 25 września 2014 r. z załącznikiem) zaświadczający, że do produktu marki „Golden Drop” objętego postępowaniem dodawany jest barwnik beta-karoten.

Strona zarzuca następnie, że organ nie uwzględnił dostarczonych przez nią dowodów w postaci dwóch opinii, tj. Marty Adamskiej, firma Bio Base we Wrocławiu (dalej: „*opinia Bio Base*”) oraz prof. dr. hab. inż. Jerzego Pietkiewicza, Dyrektora Instytutu Chemii i Technologii Żywności Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu (dalej: „*opinia Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu*”).

Odnosząc się do powyższego, organ drugiej instancji wyjaśnia, że opinia Bio Base nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż błędnie zakładała, iż olej rzepakowy w produkcji stanowi mieszkankę oleju rafinowanego i tłoczonego na zimno w równej proporcji, co wpływało na błędne – zawyżone – wyliczenie możliwej naturalnej zawartości beta-karotenu w końcowym produkcie. Tymczasem Dolnośląski WIIH ustalił, że olej z zakwestionowanych partii 18.06.2014 i 28.08.2014 posiadał parametry typowe dla oleju rafinowanego a nie mieszanki składającej się z oleju rafinowanego i oleju tłoczonego na zimno (świadczyło o tym występowanie w składzie kwasów tłuszczowych izomerów typu trans, obniżona liczba kwasowa i zawartość nadtlenu). Również strona w piśmie z dnia 15 stycznia 2014 r. zadeklarowała, że „olej rzepakowo-lniany o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” wyprodukowano z oleju rzepakowego rafinowanego. Do dowodu z opinii Bio Base Dolnośląski WIIH odniósł się szczegółowo w zaskarżonej decyzji, zgodnie z art. 107 § 3 Kpa.

Opinia Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu również nie zasługiwała na uwzględnienie przez organ pierwszej instancji. Organ nie odniósł się do tego dokumentu w uzasadnieniu decyzji, niemniej należy zauważyć, że strona poznała jego stanowisko w toku odrębnego postępowania administracyjnego prowadzonego w oparciu o art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, ale w odniesieniu do tych samych partii „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” 18.06.2014 i 28.08.2014. W postanowieniu z dnia 16 kwietnia 2014 r. Dolnośląski WIIH wskazał, że wyniki badań przeprowadzone przez akredytowane laboratoria Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie oraz J.S. Hamilton S.A. w Gdyni uzyskane na próbkach pobranych w toku urzędowej kontroli bezspornie wykazały, że badany wyrób był niezgodny z wymaganiami określonymi w przepisach, toteż jego zdaniem dowód z opinii Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu stanowiłby kolejny materiał o charakterze poznawczym i polemicznym. W opinii Prezesa UOKiK stanowisko Dolnośląskiego WIIH było słuszne, tym samym pominięcie ww. opinii w niniejszym postępowaniu nie miało istotnego wpływu na wynik sprawy.

Ponadto Prezes UOKiK zauważa, że opinia Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu nie koresponduje z badanym produktem w sposób tak dokładny, jak opinie Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego do sprawozdań z badań nr DSZ 451/13 i nr 559/13. Obie opinie Instytutu bazują na wynikach badań partii 18.06.2014 i 28.08.2014, wskazujących, że „olej rzepakowo-lniany o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” wyprodukowany został z oleju rzepakowego rafinowanego w sposób

klasyczny. Opinia Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu w punktach 1 i 4 stwierdza, że olej rzepakowo-lniany pochodzący z oleju rafinowanego w sposób klasyczny mógłby zawierać maksymalnie 32,12 mg/kg beta-karotenu przy proporcji olejów 85:15. Końcowy wniosek w punkcie 5 opinii mówi już o spodziewanej zawartości naturalnego beta-karotenu w tym produkcie na poziomie dochodzącym do 50 mg/kg przy niepopartym w żaden sposób założeniu, iż olej rzepakowy w produkcie rafinowano przy użyciu nowoczesnych technik produkcji.

Odnosząc się do kwestii ustalenia korzyści majątkowej na potrzeby wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej (nadal punkt I lit. a odwołania), Prezes UOKiK wyjaśnia.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Kary mające zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być m.in. skuteczne i odstraszające. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Uwzględnienie w procesie wymierzania kary kosztów, które przedsiębiorca poniósł znacząco skomplikowałoby i wydłużyło całą procedurę, zmniejszając w konsekwencji skuteczność nakładanych kar. Poza tym, aby kara była odstraszająca jej wysokość musi być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Uwzględnienie kosztów poniesionych przez przedsiębiorcę spowodowałoby tylko utratę przez niego zysku. W takiej sytuacji trudno byłoby przypisać karze walor odstraszający. Kara nałożona na podmiot musi spełniać funkcję prewencyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Nałożona sankcja powinna spełniać także funkcję represyjną, czyli stanowić poważną dolegliwość, jednakże nie eliminować przedsiębiorcy z obrotu gospodarczego. Dodać należy, że celem prawa żywnościowego, zgodnie z art. 8 rozporządzenia 178/2002, jest ochrona interesów konsumentów dlatego jego przestrzeganie powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością. Wprowadzanie na rynek żywności, która nie jest oznakowana w sposób w przepisach przewidziany, jak w przedmiotowej sprawie, pozbawia konsumentów możliwości świadomego wyboru. Żywność taka nie odpowiada wymogom w zakresie jakości i jako taka nie powinna być wprowadzona na rynek, co wynika z art. 4 ustawy o jakości handlowej. Mimo zakazu, dokonana przez przedsiębiorcę sprzedaż z naruszeniem przepisów, stanowi dla niego korzyść majątkową, której wartość wyznacza cena pobierana od kontrahentów (stosowana w obrocie). Ustawodawca miał więc na uwadze wartość rynkową środka spożywczego, a nie kategorię księgową (finansową), jaką jest zysk (gdyby przedsiębiorca poniósł na sprzedaży artykułu o niewłaściwej jakości handlowej stratę, organ nie mógłby w ogóle nałożyć kary pieniężnej, czego ustawodawca z pewnością nie zakładał), czy dochód będący kategorią podatkową. Słuszność powyższego stanowiska znajduje potwierdzenie w dotychczasowym orzecznictwie sądów administracyjnych (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2012 r., sygn. II GSK 684/11,

LEX nr 1219049 i wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010 r., sygn. VI SA/Wa 769/10). Z opisanych wyżej względów Dolnośląski WIIH prawidłowo – wbrew zarzutowi strony odwołującej się – przyjął, że w niniejszej sprawie korzyścią majątkową była wartość zakwestionowanych w toku pierwszej kontroli dwóch partii 11.06.2014 i 09.07.2014 „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop”, tj. kwota 19 972,98 zł, a nie zysk lub potencjalny zysk z ich sprzedaży.

Dodać należy, że zgodnie z fakturą zakupu nr 272018 z dnia 11 lipca 2013 r. (nr akt KBP-ŻG.8361.131.2013), strona wprowadziła do obrotu 2430 l produktu „Golden Drop” o pojemności 0,75 l i 792 l produktu „Golden Drop” o pojemności 0,25 l. Dolnośląski WIIH ustalił korzyść majątkową przedsiębiorcy jedynie w odniesieniu do partii zastanej w toku kontroli (282 butelki á 0,75 l, tj. 211,5 l oraz 168 butelek á 0,25 l, tj. 42 l), a więc z korzyścią dla strony.

W punkcie I lit. b) odwołania strona zarzuciła art. 6 i 8 Kpa poprzez zastraszanie strony, podawanie nieprawdziwych informacji, bezpodstawne upublicznienie sprawy naruszające dobre imię strony. W uzasadnieniu (w piśmie z dnia 8 sierpnia 2014 r.) strona podniosła m.in., że „przedstawiciele Dolnośląskiego WIIH krzyczeli, straszili wydaniem decyzji zakazującej wprowadzania do obrotu produktu, wymuszali podawania informacji, nachodzili przedsiębiorcę, wprowadzali go w błąd co do przysługujących mu praw”.

W pierwszej kolejności należy zważyć, że postępowanie organów Inspekcji Handlowej reguluje przede wszystkim ustawa o Inspekcji Handlowej. Przepis art. 16 tej ustawy uprawnia inspektorów m.in. do badania akt, dokumentów, ewidencji i informacji w zakresie objętym kontrolą oraz żądania od kontrolowanego lub jego przedstawiciela sporządzenia niezbędnych kopii oraz urzędowego tłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym; żądania od kontrolowanego oraz jego przedstawiciela udzielenia w wyznaczonym terminie pisemnych i ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli. Kontrolowany jest obowiązany umożliwić inspektorowi dokonanie czynności kontrolnych, o czym został pouczony w doręczonym mu upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli. Tym samym, Prezes UOKiK uznał, że zarzut żądania informacji od kontrolowanego bądź jego przedstawiciela nie zasługuje na uwzględnienie. Strona mogła być proszona zwłaszcza o wyjaśnienia na okoliczność obecności beta-karotenu w „oleju rzepakowo-lnianym o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop”, ponieważ dodatek ten był deklarowany w wykazie składników na opakowaniu produktu, zaś zgodnie z rozporządzeniem nr 1333/2008, nie jest on dopuszczony do stosowania do olejów. Również zarzut straszenia strony wydaniem „decyzji zakazującej wprowadzania do obrotu produktu” należy uznać za bezzasadny, gdyż pouczenie kontrolowanego przedsiębiorcy o możliwych konsekwencjach kontroli stanowi realizację zasady pogłębiania zaufania wyrażonej w art. 8 Kpa. Należy w tym miejscu wyjaśnić, że wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej ma prawo do wydania decyzji podlegającej natychmiastowemu wykonaniu w oparciu o art. 18 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, w której może:

1) zarządzić w toku kontroli ograniczenie wprowadzania do obrotu, wstrzymanie wprowadzania do obrotu lub wycofanie z obrotu produktów albo wstrzymanie świadczenia usług, albo niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa;

2) nakazać przedsiębiorcy, w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.), wstrzymanie wprowadzania do obrotu lub wycofanie z obrotu w jego punktach sprzedaży całej partii artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego, jeżeli stwierdzony rodzaj nieprawidłowości może odnosić się do całej partii produkcyjnej artykułu rolno-spożywczego.

W toku kontroli przeprowadzonej u strony Dolnośląski WIIH na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy w dniu 25 lipca 2013 r. zarządził w drodze decyzji niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości z zakresu oznakowania „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop”, a strona nie odwołała się od tego rozstrzygnięcia do wyższej instancji.

Strona twierdzi ponadto, że została wprowadzona w błąd przez organ, co do przysługujących jej praw w zakresie możliwości zbadania próbki kontrolnej. Prezes UOKiK zauważa, że w przypadku obu próbek kontrolnych – z partii 18.06.2014 i 28.08.2014 – strona została prawidłowo pouczone o możliwości złożenia wniosku o ich zbadanie, o czym świadczą pisma Dolnośląskiego WIIH z dnia 16 sierpnia 2013 r. (sygn. KBP-ŻG.8361.131.2013) i 23 października 2013 r. (sygn. KBP-ŻG.8361.156.2013) znajdujące się w aktach sprawy. Strona zareagowała na oba te pisma i w przypadku próbki kontrolnej 18.06.2014 poinformowała organ, iż nie składa wniosku o zbadanie próbki kontrolnej, zaś w przypadku drugiej próbki kontrolnej z partii 28.08.2014 strona złożyła stosowny wniosek, żądając jednocześnie, by badanie przeprowadzono w innym laboratorium. Wniosek został uwzględniony w całości, pomimo że ustawa o Inspekcji Handlowej nie obligowała organu do zmiany laboratorium. W świetle tych okoliczności należy stwierdzić, że organ kierował się zasadą pogłębiania zaufania do instytucji administracji publicznej.

Odnosząc się z kolei do kwestii udostępnienia dziennikarzowi informacji o wynikach kontroli przeprowadzonej u strony, Prezes UOKiK uznał za wystarczające wyjaśnienia Dolnośląskiego WIIH w pismach z dnia 21 października i 2 grudnia 2013 r. znajdujących się w aktach sprawy o sygnaturze KBP-ŻG.8361.131.2013, iż organ udzielił dziennikarzowi Telewizji Polskiej informacji publicznej na temat oznakowania i wyników badań „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” uzyskane w wyniku kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Strona została w ww. pismach zaznajomiona z trybem udzielenia tych informacji. Strona zarzuca, że organ przekroczył swoje uprawnienia, ponieważ w dniu udzielenia informacji, tj. 9 października 2013 r., postępowanie w sprawie nie było zakończone. Prezes UOKiK zważył, że w tym czasie Dolnośląski WIIH nie prowadził postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia stronie kary pieniężnej (zostało ono wszczęte w dniu 16 kwietnia 2014 r.). Dysponował natomiast już protokołem kontroli nr akt KBP-ŻG.8361.131.2013, podpisanym bez uwag przez kontrolowanego w dniu 26 lipca 2013 r., a ponadto wynikiem badań próbki pobranej w toku tej kontroli (tj. sprawozdaniem z badań nr DSZ/451/13) oraz opinią Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie – instytutu naukowego specjalizującego się w badaniach olejów spożywczych. Organ dysponował też oświadczeniem przedsiębiorcy Andrzeja Piaskowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM” we Wrocławiu z dnia 5 września 2013 r., iż nie zamierza

skorzystać z prawa do zbadania próbki kontrolnej, a więc z możliwości przeprowadzenia drugiego najistotniejszego – z punktu widzenia procedur kontroli Inspekcji Handlowej – dowodu na okoliczność jakości handlowej produktu wprowadzonego do obrotu przez stronę. Materiał dowodowy uprawniał zatem do udzielenia informacji publicznej o wynikach przeprowadzonej kontroli nawet jeśli ustalenia były dla strony niekorzystne.

Należy także podkreślić, że przekazana dziennikarzowi informacja o zawartości barwnika w „oleju rzepakowo-lnianym o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” była prawdziwa i oparta na badaniach akredytowanego laboratorium oraz wiarygodnej opinii naukowej (rozwińciej tej myśli Prezes UOKiK zawarł na stronach 22-24 niniejszej decyzji w odniesieniu do punktu II lit. b odwołania).

Prezes UOKiK doszedł do wniosku, że postępowanie organu pierwszej instancji odbyło się w zgodzie z przepisami prawa, w szczególności ustawy o Inspekcji Handlowej oraz Kodeksu postępowania administracyjnego.

W punkcie I lit. c) odwołania został podniesiony zarzut naruszenia art. 11 Kpa poprzez brak rzetelnego wyjaśnienia motywów rozstrzygnięcia.

Przywołany przepis art. 11 Kpa stanowi, że organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu. Prezes UOKiK zważył, że w zaskarżonej decyzji Dolnośląski WIIH wyjaśnił powody, dla których podjął przedstawione w niej rozstrzygnięcie. Przesłanki wskazujące na niewłaściwą jakość i zafałszowanie produktów wprowadzonych do obrotu przez stronę zostały zawarte zarówno w sentencji decyzji, jak i w uzasadnieniu. W uzasadnieniu do decyzji (str. 17) organ wskazał również powody, dla których nie przeprowadzono dodatkowego dowodu w sprawie, wnioskowanego przez stronę. Działania organu w tym zakresie były zgodne z linią orzecznictwa sądów administracyjnych (porównaj orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 czerwca 2010 r., sygn. I OSK 124/10, według którego *„zasada przekonywania (art. 11 k.p.a.) sprowadza się do wyjaśnienia stronie, że adresowana do niej decyzja wynika z racjonalnych przesłanek i jest oparta o przepisy obowiązującego prawa, to znaczy, że w istniejącym stanie prawnym i faktycznym sprawy wydanie innej decyzji było niemożliwe. Organ odpowiada za naruszenie tej zasady, jeżeli nie podejmie lub bezpodstawnie odstąpi od czynności mających przekonać stronę o zasadności decyzji, np. odstąpi od uzasadnienia decyzji. Zasada ta nakłada na organ obowiązek dołożenia należytej staranności w wyjaśnieniu stronie zasadności podjętego rozstrzygnięcia. Nie wymaga się zaś od niego osiągnięcia rezultatu, to znaczy przekonania strony o tym, że adresowana do niej decyzja jest słuszna i zgodna z prawem”*).

Niezależnie od powyższej pozytywnej oceny działania organu pierwszej instancji, Prezes UOKiK, kierując się zasadą przekonywania strony, zebrał dodatkowy dowód od szwedzkiego organu urzędowej kontroli żywności nadzorującego produkcję „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” na okoliczność zabarwienia beta-karotenem wszystkich zakwestionowanych partii. Zdaniem Prezesa UOKiK, dowód ten powinien przekonać stronę o staranności organów administracji w prowadzeniu niniejszej sprawy.

Następnie Prezes UOKiK rozważył zarzut z punktu I lit. d) odwołania, dotyczący naruszenia przepisu art. 12 Kpa poprzez przewlekłe prowadzenie sprawy.

Kodeks postępowania administracyjnego w art. 35 § 3 określa, że załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. W niniejszej sprawie Dolnośląski WIIH wszczął postępowanie administracyjne w dniu 16 kwietnia 2014 r., a zakończył je wydając decyzję w dniu 14 lipca 2014 r., tj. po 3 miesiącach. W toku postępowania organ dwukrotnie informował stronę o przedłużeniu terminu zakończenia postępowania oraz o przyczynie niezakończoności sprawy w terminie określonym w art. 35 Kpa (pismo z dnia 15 maja i 9 czerwca 2014 r. sygn. KBP-ŻG.8361.131.2013, KBP-ŻG.8361.156.2013, KBP-ŻG.8361.183.2013). Należy podkreślić, iż przedłużenie postępowania w obu przypadkach następowało z powodu oczekiwania na dostarczenie przez stronę informacji niezbędnych do zakończenia postępowania. W związku z powyższym zarzut przewlekłości postępowania w niniejszej sprawie był bezpodstawny, a postępowanie organu w tym zakresie – prawidłowe.

Odnosząc się do punktu I lit. e) odwołania, w którym postawiono zarzut naruszenia art. 107 § 1 Kpa poprzez wskazanie niepełnej podstawy prawnej wydanego rozstrzygnięcia, tj. m.in. pominięcie podstawy wysokości wymierzenia kar z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanego produktu, pełnej podstawy dla czego produkty wskazane w punkcie I decyzji nie odpowiadają jakości handlowej – organ odwoławczy stwierdził, że ww. zarzuty są bezzasadne. Zaskarżona decyzja zawiera właściwe i pełne podstawy prawne oraz szczegółowe uzasadnienie faktyczne i prawne podjętego rozstrzygnięcia. Organ pierwszej instancji przywołał stosowne przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie, w tym przepisy sankcyjne art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej, definicję jakości handlowej według art. 3 pkt 5 ww. ustawy i definicję artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego (art. 3 pkt 10 tejże ustawy), a także właściwe przepisy rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych i rozporządzenia w sprawie dodatków do żywności.

Zarzut z punktu I lit. f) odwołania odnośnie naruszenia art. 104 Kpa poprzez wielokrotne orzekanie w tej samej sprawie, zdaniem Prezesa UOKiK, nie znajduje oparcia w zgromadzonym materiale.

Strona uważa, że pierwszym orzeczeniem w sprawie było wydanie przez Dolnośląskiego WIIH decyzji w oparciu o przepis art. 18 ustawy o Inspekcji Handlowej zarządzającej niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości dotyczące oznakowania „oleju rzepakowo-lnianego” stwierdzone w toku kontroli u strony w dniu 19 lipca 2013 r. Drugim orzeczeniem miała być decyzja z dnia 14 lipca 2014 r. oparta o przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu tych samych nieprawidłowo oznakowanych artykułów spożywczych. Należy wyjaśnić, że ww. decyzje – mimo że dotyczą tożsamyh produktów – nie są tożsame co do przedmiotu sprawy. W pierwszym przypadku decyzja miała charakter porządkowy, bowiem określała obowiązek strony co do doprowadzenia produktów do stanu zgodności z przepisami prawa o jakości handlowej, natomiast druga decyzja miała charakter sankcyjny, gdyż dotyczyła wymierzenia stronie kary pieniężnej za stwierdzone naruszenia przepisów o jakości handlowej.

W części odwołania dotyczącej naruszenia przepisów prawa materialnego zawartych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej (punkt II lit. a) strona zarzuciła, że wymierzona jej kara pieniężna w punkcie I decyzji w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 teże ustawy z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej była nieproporcjonalna do wagi przewinienia.

Prezes UOKiK w pierwszej kolejności zauważa, że w zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji prawidłowo ocenił wszystkie przesłanki do wymierzenia kary, o których mowa w art. 40a ust. 5 ww. ustawy – oddzielnie dla każdej z dwóch kar pieniężnych. Strona nie zgodziła się z określeniem stopnia szkodliwości czynu i stopnia zawinienia jako wysoki. Prezes UOKiK zważył jednak, że ocena organu była zasadna, w szczególności z uwagi na to, że oznakowanie partii 11.06.2014 i 09.07.2014 nie informowało konsumentów o ilościowej zawartości składników istotnych dla scharakteryzowania środka spożywczego, tj. olejów różnych gatunków, co było sprzeczne z obowiązującym prawem.

Ustosunkowując się natomiast do kwestii proporcjonalności kary w punkcie I decyzji, Prezes UOKiK wskazuje i podkreśla, że kwota tej kary pieniężnej stanowiła jedną piątą kwoty, jaką organ był uprawniony wymierzyć stosując się do wymagań ww. przepisu. Kara ta stanowiła bowiem jednokrotność korzyści majątkowej uzyskanej lub możliwej do uzyskania z tytułu sprzedaży partii 11.06.2014. i 09.07.2014 (rozważania dotyczące interpretacji pojęcia korzyści majątkowej zamieszczone zostały w niniejszej decyzji na str. 16-17, w odpowiedzi na zarzut punktu I lit. a) odwołania).

W punkcie II lit. b) odwołania wskazane zostało naruszenie przepisów art. 3 pkt 10, art. 40a ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o jakości handlowej, przy czym Prezes UOKiK przyjął, że odwołująca się miała na myśli nie art. 40a ust. 1 pkt 5 (który dotyczy jakości handlowej tusz wieprzowych i wołowych), a art. 40a ust. 5 (który dotyczy miarkowania kar pieniężnych).

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji uznał, że doszło do zafałszowania dwóch partii produktu oznaczonych 18.06.2014 i 28.08.2014 z uwagi na dodatek beta-karotenu w celu zabarwienia ww. mieszanki olejów. Wniosek ten był zdaniem Prezesa UOKiK w pełni uprawniony, co już zostało dowiedzione powyżej. Podkreślenia wymaga, że w świetle zgromadzonych dokumentów odpowiedzialność za zafałszowanie ponosiła strona – przedsiębiorca Andrzej Piaskowski prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM” we Wrocławiu. To strona wprowadziła do obrotu detalicznego „olej rzepakowo-lniany o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop”, to dla strony został wyprodukowany ten środek spożywczy i to ona była właścicielem marki Golden Drop oraz odpowiadała za marketing produktów. Partia 18.06.2014 zawierała co prawda w oznakowaniu informację, iż produkt zawiera w składzie beta-karoten, jednakże, wbrew przepisom § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, bez wskazania funkcji jaką ten dodatek pełni w żywności, tj. – jak ustalono w niniejszym postępowaniu – funkcję barwnika. Tym samym przeciętny, nawet wystarczająco zorientowany konsument nie mógł dowiedzieć się, że na kolor „oleju rzepakowo-lnianego...” (który był widoczny przez przezroczyste opakowanie i który był cechą podkreślaną w oznakowaniu, np. określeniem „płynne złoto” w ulotce reklamowej) wpływał dodany barwnik. Z kolei partia 28.08.2014 oceniona w późniejszym terminie, po poprawie oznakowania przez stronę, w ogóle nie zawierała w oznakowaniu informacji o dodatku beta-

karotenu, mimo że dodatek ten faktycznie nadal był stosowany. Niniejsze spostrzeżenia prowadzą do wniosku, że strona działała w sposób świadomy i usunięcie beta-karotenu z wykazu składników na etykiecie oraz w dostarczonej przez stronę specyfikacji produktu (pismo strony z dnia 15 stycznia 2014 r.) nie było przypadkowe, a miało na celu ukrycie przed konsumentami i organem kontroli rzeczywistego składu „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop”. Podanie składu produktu niezgodnego z rzeczywistym spełniało przesłanki do uznania przedmiotowego środka za artykuł rolno-spożywczy zafałszowany według definicji określonej w art. 3 pkt 10 lit. a) i c) ustawy o jakości handlowej.

Prezes UOKiK stwierdził, że w świetle dowodu dostarczonego przez szwedzki organ urzędowej kontroli żywności, zarzut zafałszowania w niniejszej sprawie powinien dotyczyć także partii 11.06.2014, 09.07.2014 zakwestionowanych z uwagi na niewłaściwą jakość handlową (w odniesieniu do nich organ pierwszej instancji nie stwierdził zafałszowania). Zważywszy, iż w ocenie Prezesa UOKiK wymierzona kara pieniężna z tytułu niewłaściwej jakości handlowej w wysokości 19 972,98 zł jest wystarczająca i proporcjonalna do stwierdzonego naruszenia oraz zmiana kwalifikacji prawnej zaistniałego stanu z niewłaściwej jakości na zafałszowanie nie prowadziłyby do zmiany wysokości wymierzonej kary pieniężnej, organ utrzymał w mocy decyzję Dolnośląskiego WIIH.

Niezależnie od przedstawionych powyżej rozważań na temat dodatku beta-karotenu należy wskazać, że przedmiotowe cztery partie „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” (11.06.2014, 09.07.2014, 18.06.2014 oraz 28.08.2014) były zafałszowane także z innego powodu, mianowicie poprzez zastosowanie takiego oznakowania i prezentacji, które uniemożliwiały konsumentom dokonanie świadomego wyboru produktu.

Zgodnie z materiałem zgromadzonym w sprawie (sprawozdaniem Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie nr DSZ 451/13 i DSZ 559/13 wraz z opiniami oraz oświadczeniem pełnomocnika strony z dnia 15 stycznia 2014 r.), „olej rzepakowo-lniany o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop” został wyprodukowany z oleju rzepakowego rafinowanego zmieszanego z olejem lnianym w proporcji 85:15. Znakowanie na etykietach czterech ww. partii nie informowało w żaden sposób, że olej rzepakowy w produkcie jest rafinatem, czyli w postaci powszechnie dostępnej w sklepach, która w istocie nie różniła się od innych, podobnych wyrobów tego rodzaju. Wskazywało to na zafałszowanie, gdyż konsument otrzymał inny produkt niż ten, na który wskazywało oznakowanie.

Ponadto produkt z partii 11.06.2014, 09.07.2014, 18.06.2014 opisany został na etykiecie jako „nadający się zarówno do smażenia i pieczenia w wysokich temperaturach (temp. dymienia 220°C), jak i do sosów sałatkowych lub innego rodzaju potraw zimnych”, tymczasem – zgodnie z warunkami przewidzianymi w rozporządzeniu nr 1333/2008 dla stosowania dodatku E 472c mono- i diglicerydów kwasów tłuszczowych estryfikowanych kwasem cytrynowym – powinien być on przeznaczony tylko do gotowania lub smażenia lub przygotowania sosów. Produkt z partii 28.08.2014 zawierał taki sam opis, jedynie określenie „innego rodzaju potraw zimnych” zmieniono na „innego rodzaju potraw”, co jednak, w opinii

Prezesa UOKiK nie zmieniło w istocie znaczenia opisu dla konsumenta i nadal sugerowało uniwersalne przeznaczenie.

Z uwagi na powyższe Prezes UOKiK uznał, że oznakowanie i prezentacja produktu nie umożliwiały konsumentom rozpoznania rodzaju i właściwości środka spożywczego oraz odróżnienia go od innych produktów, a tym samym naruszało wymagania przepisów o jakości handlowej zawartych w art. 46 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia w związku z art. 6 ustawy o jakości handlowej i art. 47 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Wskazane nieprawidłowości naruszały w sposób istotny interes konsumentów z uwagi na uniemożliwienie im świadomego wyboru. Na istotne naruszenie interesów konsumentów wskazuje w szczególności sposób prezentacji produktu (w istocie składającego się głównie z konwencjonalnego rafinatu) i pozycjonowanie go jako wyrób luksusowy, którego cena detaliczna wynosiła 19,07 zł za butelkę o pojemności 0,25 l i 59,09 zł za butelkę 0,75 l. Tym samym przedmiotowy produkt z wszystkich ww. partii spełniał definicję artykułu rolno-spożywczego zafalszowanego w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej. Przedsiębiorca Andrzej Piaskowski prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM” we Wrocławiu mógł zatem ponieść karę z tytułu wprowadzenia do obrotu ww. środków spożywczych w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej.

Analizując wnioski dowodowe złożone przez stronę w odwołaniu, należy uznać, że nie mogą mieć one znaczenia w niniejszej sprawie, gdyż:

- a) opinia dotycząca oleju Golden Drop sporządzona dnia 6 lutego 2014 r. przez Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu została włączona przez Dolnośląskiego WIIH do akt sprawy. Prezes UOKiK stwierdził, że dowód z tej opinii nie ma znaczenia w sprawie, ponieważ wystarczającymi dowodami są sprawozdania z badań DSZ 451/13, DSZ 559/13 wraz z wydanymi do nich opiniami Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego specjalizującego się w badaniach naukowych z zakresu przetwórstwa tłuszczów, sprawozdanie nr 187465/13/KAT oraz informacja od szwedzkiego organu urzędowej kontroli żywności na temat składu przedmiotowego produktu. Należy dodać, że ustawa o Inspekcji Handlowej jest ustawą szczególną w stosunku do Kodeksu postępowania administracyjnego. Rozdział 6 ustawy o Inspekcji Handlowej reguluje pobieranie i badanie próbek w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach odrębnych lub czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przedsiębiorcą przeprowadza się na wniosek lub z urzędu. W szczególności, w art. 29 ust. 3 ustawa stanowi, że badanie próbki kontrolnej przeprowadza się na wniosek lub z urzędu. Innymi słowy, weryfikacja wyniku badań próbki podstawowej może nastąpić tylko poprzez przeprowadzenie badań z wykorzystaniem próbki kontrolnej. Inne dowody przedkładane przez stronę nie mogą stanowić podstawy do weryfikacji wyniku badań dokonanych w tym urzędowym trybie. W orzecznictwie sądowym za niedopuszczalne przyjmuje się korzystanie przez stronę z innych środków dowodowych, które bazują na badaniu towaru w oparciu o inne próbki niż próbka kontrolna pobrana przez organ. Próbka kontrolna co do zasady stanowi jedyny materiał źródłowy dla wykonania badania kontrolnego w celu zweryfikowania wyniku wcześniejszego badania organu. Teza ta została wyrażona w wielu wyrokach,

np. wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 lipca 2012 r. sygn. akt II GSK 916/11, z dnia 4 lipca 2012 r. sygn. akt II GSK 917/11 i z dnia 4 października 2012 r. sygn. akt II GSK 1339/11;

- b) przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu przetwórstwa tłuszczów na okoliczność zawartości barwników karotenoidowych w oleju lnianym tłoczonym na zimno oraz rafinowanym oleju rzepakowym, a ponadto oznaczenia minimalnego i maksymalnego poziomu naturalnego beta-karotenu w produkcie złożonym z rafinowanego oleju rzepakowego i tłoczonego oleju lnianego w proporcji wagowej 85:15, wskazanie czy zawartość naturalnego beta-karotenu może być zmienna, a w razie twierdzącej odpowiedzi na powyższe pytanie wyjaśnienie od czego zależy ta zmienność – nie jest niezbędne do wyjaśnienia sprawy z tych samych względów, które zostały wskazane powyżej w punkcie a);
- c) przeprowadzenie dowodu z kopii paragonów fiskalnych z dnia 19.07.2013 r., 23.07.2013 r., 10.09.2013 r. wraz z zestawieniami na okoliczność korzyści uzyskanej przez stronę ze sprzedaży poszczególnych partii oleju „Golden Drop” jest zbędne, gdyż dla ustalenia korzyści majątkowej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podstawą jest ustalenie wartości partii 11.06.2014 i 09.07.2014. Dolnośląski WIIH dokonał tego już w toku kontroli w dniach 17-26 lipca 2013 r. (pierwsza kontrola w sprawie), zapisując w protokole kontroli nr akt KBP-ŻG.8361.131.2013 wartość ww. partii, odpowiednio: 3 309,60 zł i 16 663,38 zł. Podkreślić należy ponownie, że taki sposób postępowania był zgodny z dotychczasową praktyką organów administracji oraz wykładnią sądów administracyjnych.

Analizując wnioski dowodowe przedstawione w piśmie strony z dnia 14 października 2014 r., Prezes UOKiK uznał, że nie mają one znaczenia w sprawie, gdyż:

- a) oświadczenie Andreasa Akessona z dnia 22 lipca 2013 r., iż beta-karoten stanowi naturalny składnik olejów wchodzących w skład produktu Golden Drop, oraz oświadczenie Andrzeja Piaskowskiego z dnia 23 lipca 2013 r. o przywołujące tę samą treść nie wnoszą nowej wiedzy na temat zakwestionowanego produktu. Jest oczywiste i powszechnie wiadome, że beta-karoten jest barwnikiem naturalnie występującym w oleju rzepakowym oraz lnianym, również organ pierwszej instancji zebrał na tę okoliczność wystarczającą ilość dowodów (wśród których należy wymienić przede wszystkim opinie Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie do sprawozdań z badań DSZ 451/13, DSZ 559/13);
- b) karta produktu Golden Drop podpisana w dniu 1 października 2014 r. przez Andreasa Akessona nie określa, których numerów partii dotyczy lub jakiego okresu produkcji. Dla wyjaśnienia niniejszej sprawy dowód ten nie ma znaczenia, w szczególności gdy organ drugiej instancji dysponuje dowodem dostarczonym przez szwedzki organ urzędowej kontroli żywności, dotyczącym zakwestionowanych partii „oleju rzepakowo-lnianego o niepowtarzalnym aromacie masła Golden Drop”.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie kary pieniężnej, jak i ustalenie jej wysokości, należy uznać za prawidłowe.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Tym samym, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji do ww. Sądu za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.).

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
WICEPREZES

Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. Pani Katarzyna Kałwak
Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Józefa Piłsudskiego 36/3
50-033 Wrocław
pełnomocnik Andrzeja Piaskowskiego
prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą
Andrzej Piaskowski „AP SYSTEM”
we Wrocławiu
2. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej we Wrocławiu
3. a/a

